

Com és que només de llegir aquests mots “els impulsos del cor” et poses a la defensiva?

Recorda: evangeli de Lluc 7,11-17.

11 Després Jesús se n'anà en un poble anomenat Naïm. L'acompanyaven els seus deixebles i molta gent. 12 Quan s'acostava a l'entrada del poble, duïen a enterrar un mort, fill únic d'una dona que era viuda. Molta gent del poble acompanyava la mare. 13 Així que el Senyor la va veure, se'n va compadir i li digué:

--No ploris.

14 Després s'acostà al fèretre i el va tocar. Els qui el portaven s'aturaren. Ell digué:

--Jove, aixeca't.

15 El mort va incorporar-se i començà a parlar. I Jesús el va donar a la seva mare. 16 Tothom va quedar esglaiat i glorificaven Déu dient:

--Un gran profeta ha sorgit entre nosaltres.

I també:

--Déu ha visitat el seu poble.

17 L'anomenada de Jesús s'escampà per tot el país dels jueus i per totes les regions veïnes.

Se'n va compadir.

Primer impuls del cor, connectar amb l'altre, entrar dins del que sent i sentir-ho, Compadir=patir conjuntament. Sense aquest primer impuls.... passes de llarg per la vida.

No ploris

Segon impuls del cor, consolar, comunicar-se des del millor de tu mateix, asserenar, saps que estic al teu costat, mira de trencar la buidor desesperant. Sense aquest impuls..... seràs una illa.

Jove, aixeca't.

Tercer impuls del cor, donar la mà, comunicar vida, mirar als ulls i somriure a la novetat, a la possibilitat del més. Sense aquest impuls....pots trobar la felicitat?

Dons això que Jesús fa amb nosaltres quan visita al seu Poble, fem-ho també entre nosaltres.

Jesús Renau sj
